24 Вълкъ и пчела.

Единъ вълкъ наскърбенъ
~~обхождалъ~~ ходялъ за на косъ чесъ
въ едно сенце ~~едно~~ злочесъ.
А тамъ въ ~~единъ~~ дворъ разграденъ
имало да ~~ора~~ пчела.
сатичка бъдна тя горка
катъ видяла вълка
захванала да свека.
Вълкътъ, ~~за~~ напръщнъ се кръвникъ,
по трагнъ нагъ то ограстенте
да нъ ся раздига въ сяко връкъ,
да върши злодейство си щенте
подсърдечъ ~~отъ~~ ~~сенки~~ ~~ръ~~ пчéла на недъгъ
~~отпущалъ~~ прищувалъ
~~кръй~~ пчелка ~~да~~ злонко.
Бъдъ сква тя; той-връкъ, на дворъ
спарнуръ и изнда от, свинонко!
А при дни слъдъ зова
пищувала управъ да вълчка
и ~~нъ~~ ~~да~~ нагъ за нерушима
повикала се съ глава
и тъй на ~~напръсенъ~~ прищено подумалъ:
Ей-тъй, за кой-то вина ума!
ще ~~зрасенъ~~ съскашъ ха? Крякнъ ва пъсъ!
ще казнаръ ли на ~~а~~ хадери вълка орлесъ?

* * *

невинъ невъзнаенъ.
посръдна, ~~отъ~~ наказнаенъ;
а силнъй трави що обръга
и за злинъ ~~ся~~ ся ~~радъ~~ ся нарига.

(10)